

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til hr. Bent Hindrup Andersen: Altså returkommission, kan vi ikke holde op med at bruge det udtryk? Det er et lidt mærkeligt udtryk, synes jeg nok.

Jeg vil anholde, at hr. Bent Hindrup Andersen – jeg er ikke i tvivl om, at han har meget gode hensigter med alt det, han siger, og der er også mange ting, som jeg kan skrive under på – tror, at vi kan redde miljøet og ulandenes problemer ved økologisk landbrug.

Dér må jeg altså sige: Det havde vi jo i Danmark, dengang vi var meget færre mennesker, og vi havde sultproblemer. Vi bliver altså nødt til at acceptere, at man f.eks. kan tilføre gødning, også kunstgødning. Så at forestille sig, at vi i en verden med så utrolige befolkningsstigningsproblemer kan sige: Nu skal I altså indskrænke jeres produktion, for vi vil have, det skal være økologisk, tror jeg ikke vil være nogen særlig god idé, medmindre vi altså skal til at skære ned på befolkningen på andre og mere drastiske måder, nemlig simpelt hen ved, at folk dør af sult.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Der er et par ting, der kalder mig på talerstolen. Det er hr. Bent Hindrup Andersens bemærkning om at lave ét ministerium og samle tingene. Det er sådan en gammel, centralistisk tankegang, som jeg kun tror vil gøre det hele endnu mere uigennemskueligt.

Jeg tror, vi har meget stor fordel af, at vi har et Danida og et DANCED, der konkurrerer lidt om nogle af de samme områder, men alligevel også hver har specialområder.

Ville vi f.eks. vælge kun at have ét universitet i Danmark? Ville vi vælge kun at have ét kæmpepsygehus? Det ville da være helt forkert. Selvfølgelig skal vi sørge for at køre tingene i lidt mindre enheder, og der må gerne være en konkurrence om at opnå nogle gode resultater.

Med hensyn til den oprindelige befolkning var der nogle bemærkninger. Det er det, vi har fået ind i dagsordenen ved, at lokalbefolkninger er sidestillet med de folkelige miljøbevægelser. Det er jo sådan, at netop de oprindelige folk, men også de folk, der har blandet sig op med dem, på mange områder miljømæssigt har en langt større viden end de folk, der kommer trampende ind udefra. Når man ser på det arktiske område – nogle af de her indianere eller

inuitter har en 20-25 ord bare for ordet sne – så er det oplagt, at her er noget at lære for dem, der kommer her nedefra, hvor vi kun har tøsne og almindelig sne som en måde at dele verden op på.

Så selvfølgelig skal de inddrages og være aktivt medbestemmende i, hvordan områderne skal udvikles.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Til fru Hanne Severinsen vil jeg blot sige, at det ikke er rigtigt, og at bevisførelsen for min påstand om, at man kan hæve udbytteerne med op til 400-600 pct. i ulandene ved økologisk drift, vil blive fremlagt på den næste økologiske verdenskonferens, som skal være i Danmark her i august måned. Og temaet for den er bl.a. at være med til at se, hvordan økologisk produktion faktisk er den eneste vej frem, hvis man skal brødføde verden. Det fører for vidt at gå ind i det i debatten her, men jeg vil meget gerne tage den en anden dag, og måske trænger vi også til en selvstændig debat om økologi en dag.

Så til hr. Niels Jørgen Langkilde: Ja, men altså, det er jo ikke noget med, at det skal være ét universitet eller sådan noget. Der er de enheder, der skal være, de er organiseret, og der skal også være de penge kasser, der er. Det er vi enige i.

Men vi synes, det er vigtigt for os for det første at få brudt det med, at miljøbistanden kun gives til de lidt bedre stillede udviklingslande. Den skal også gives til de fattige lande efter vores opfattelse. Og når de er der, synes vi egentlig, at vi også har mulighed for, at de økologiske interesser og de miljømæssige interesser på stedet skal være repræsenteret. Og det mener vi de bedst kan blive, hvis de så bliver koordineret i samme ministerium. Men jeg håber også at få en bemærkning eller en kommentar til det fra regeringen.

Så vil jeg lige benytte lejligheden til at nævne et punkt, jeg ikke kunne nå i min første tale, og det er, at jeg sådan set også er enig både med SF og Det Konservative Folkeparti, så vidt jeg forstår det, med hensyn til øerne i Stillehavet, især de fattige dele af dem. De bør efter min opfattelse også inddrages som en region, som kan modtage miljøbistand, og de mere velstående af dem kan jo modtage det på den måde, jeg nævnte før: på NGO-basis og på universitetsbasis. Men som sagt håber jeg, at der tegner sig et flertal for, at de også kan få miljøbistand.